

BELÜGYMINISZTERIUM

KÖZFoglalkoztatási és Vízügyi Helyettes Államtitkárság

**A közfoglalkoztatás megítélése a vállalatok körében a
rövidtávú munkaerő-piaci prognózis adatfelvétel alapján**

Készült:

Belügyminisztérium
Statisztikai, Elemzési és Monitoring Főosztályán

Főosztályvezető

Busch Irén

Készítette

Mód Péter

2016. március

Tartalomjegyzék

Bevezetés.....	3
Vezetői összefoglaló	4
Közfoglalkoztatás gyakorlata a vállalkozások között.....	5
Közfoglalkoztatás hatásai	7
Munkavállalás a közfoglalkoztatást követően.....	10
Foglalkoztatási esélyek a közfoglalkoztatás után, modellvizsgálat	13
Fogadókészség és lehetőség a közfoglalkoztatásból kikerülők számára.....	15

Bevezetés

A tanulmány alapjául szolgáló adatfelvételre 2015. szeptember és október között, a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Gazdaság és Vállalkozáskutató Intézet együttműködésében került sor. A „Rövidtávú munkaerő-piaci prognózis” kutatásának 2015. évi adatfelvételben a megyei kormányhivatalok és az MKIK GVI munkatársai 7112 cég vezetőjét kérdezték meg a munkaerő iránti jelenlegi és várható keresletükről. Az eredmények reprezentatívnak tekinthetők a vállalatok földrajzi elhelyezkedése és gazdasági águk együttes eloszlása és ezen belül létszámuk szerint.

Jelen tanulmányban a gazdasági szervezetek közfoglalkoztatási gyakorlatát, valamint az ezzel kapcsolatos véleményét mutatjuk be, továbbá azt, hogy versenyszférának milyen a fogadókészsége és lehetősége a közfoglalkoztatásból kikerülő személyek számára. Ennek megismerése fontos momentum a közfoglalkoztatás további irányainak meghatározásához.

A tanulmány az alábbi adatforrás alapján készült: NGM - MKIK GVI (2015): Rövidtávú Munkaerő-piaci Előrejelzés 2015.

Vezetői összefoglaló

A közfoglalkoztatás a vállalatok többségének (86,7 %) üzleti helyzetére nem gyakorol hatást. A közfoglalkoztatási programok hatásait érző vállalkozások (13,3%) között azonban nagyobb arányban vannak a negatív, mint a pozitív befolyásról beszámoló vállalatok. Ilyen, tételesen megemlített hatások között a közfoglalkoztatás munkaerő-elszívó hatását lehet említeni, mint negatívumot, illetve a közfoglalkoztatott személyek alkalmazását és a bérjövödelmüknek tulajdonított forgalomnövekedést, mint pozitív hatást.

A kutatásban megjelentek a volt közfoglalkoztatott személyeket alkalmazó szervezetek tapasztalatai is. Közfoglalkoztatásból kikerülő személyeket elsősorban a mezőgazdasági és ipari jellegű vállalatok, a kisebb és közepes méretű szervezetek (50 fő feletti, de 1000 fő alattiak) foglalkoztatják. Területi szempontból az látható, hogy a Nógrád megyei vállalatok esetén volt a legmagasabb a volt közfoglalkoztatottak alkalmazásának aránya (33%), azonban az alföldi és az Észak-Magyarországi megyékben is (Heves megye kivételével) magas, 23-27 százalékos volt ez az arány.

A közfoglalkoztatást követően alkalmazásban állók foglalkozásai mutatják azokat a munkaköröket, amelyek jelenleg a közfoglalkoztatást követően a munkaerő-piaci reintegráció terét jelenthetik. A közfoglalkoztatást követően 2015-ben a foglalkoztatott személyek 57,3 százaléka szakképzettséget nem igénylő, egyszerű foglalkozásokban dolgozott, 17,6 százalékuk gépkezelő, összeszerelő volt, 11,5 százalékuk pedig ipari és építőipari foglalkozásokat végzett. A közfoglalkoztatást követően mezőgazdasági, erdőgazdasági munkakörben dolgozók aránya 6,9 százalék volt.

A foglalkoztatás esélyeit vizsgálva megállapítható volt, hogy a közfoglalkoztatásból kikerülő személyek számára elsősorban az egyszerűbb, szakképzetlen munkaerőt igénylő, továbbá mezőgazdaságban működő, elsősorban a rosszabb gazdasági – foglalkoztatási helyzetű területeken működő, valamint a tartós munkaerőhiánnyal jellemezhető vállalkozások jelenhetnek kiutat a nyílt munkaerőpiacra.

A közfoglalkoztatásból a nyílt munkaerőpiacra történő átmenet szempontjából kedvezőnek ítélnéljük meg azt, hogy ugyan a foglalkoztatók között alacsonynak tekinthető a közfoglalkoztatásból kikerülő személyeket jelenleg is alkalmazók aránya (14,9 %), de magas arányban (80,7%) nyilatkoztak pozitívan a volt közfoglalkoztatottak munkaerő-felvételéről. Ez a tény önmagában is mutatja, hogy a közfoglalkoztatást kövöző elhelyezkedés jelenlegi alacsony aránya növelhető, de legalábbis a fogadókészség irányából nem mutatkoznak komoly akadályok.

A közfoglalkoztatásból kikerülő személyek munkaerő-piaci integrációját támogató, elősegítő vállalatok ágazatok szempontjából ipari és mezőgazdasági jellegűek, közepes méretűek, jellemzően egyszerű munkakörökben foglalkoztató, illetve jobb üzleti kilátásokkal rendelkező vállalatok lehetnek. A közfoglalkoztatásból kikerülő személyek munkaerő-piaci integrációját kedvezményel, támogatással elsősorban az építőipar, a kisebb, 10 fő alatti, a szakképzetlen személyeket csak kisebb arányban alkalmazó szervezetek, illetve a rosszabb üzleti kilátásokkal rendelkező vállalatok esetében lehetne növelni.

Közfoglalkoztatás gyakorlata a vállalkozások között

Az adatfelvétel kiterjedt a felmért vállalatok foglalkoztatási szerkezetére is. Ez lehetőséget nyújtott arra, hogy elkülönítsük azokat a vállalatokat, melyek statisztikai állományában közfoglalkoztatási jogviszonyban álló személyek is szerepeltek azoktól, melyek esetében nem jelent meg ez a foglalkoztatási forma. Az itt bemutatott összefüggések szignifikánsak, ám gyenge erősségűek voltak.

A közel 7000 vállalat 2,3 százaléka jelezte, hogy alkalmazottai között vannak közfoglalkoztatás keretében foglalkoztatott személyek is. Azon cégeknél (154 vállalkozás), amelyek alkalmaztak közfoglalkoztatottakat, állományi létszámuk 38,6%-át tették ki a közfoglalkoztatottak az adatfelvétel idején. A nagyobb méretű vállalatok esetén jelentősen gyakoribb volt a közfoglalkoztatottakat is alkalmazók aránya. A 9 fős mikro vállalkozásoknak alig 0,2 százaléka alkalmazott közfoglalkoztatott személyeket, a 10-49 fős vállalkozásoknál arányuk kevéssel 1 százalék felett volt (1,2%). A 250 és 1000 fő közötti szervezetek esetén volt a legmagasabb a közfoglalkoztatottakat is alkalmazók aránya (4,4%). Jellemző a vállalatokra, hogy a nagyobb, 50 fő feletti vállalatok között magasabb a közfoglalkoztatást is igénybe vevők aránya, mint a kisebb, 50 fő alatti cégek esetén.

A közfoglalkoztatott személyeket alkalmazó vállalatok aránya, vállalatméret szerint

A vállalat mérete	közfoglalkoztatási munkaviszonyban		összesen	esetszám (N)
	nem foglalkoztat	foglalkoztat		
9 fő és ennél kevesebb	99,8	0,2	100,0	894
10-49 fő	98,8	1,2	100,0	1816
50-249 fő	97,6	2,4	100,0	2030
250-999 fő	95,6	4,4	100,0	1574
1000 fő és felette	96,9	3,1	100,0	419
összesen	97,7	2,3	100,0	6733

A közfoglalkoztatott személyek alkalmazása a mezőgazdasági szervezetek esetén volt a leggyakoribb. A mezőgazdasági cégek 9 százaléka jelezte, hogy a foglalkoztatottak között megtalálhatók voltak közfoglalkoztatott személyek. Ez az arány az építőipar és a szolgáltatások esetén lényegesen alacsonyabb, 2-3 százalékos volt. Az ipari jellegű vállalatok esetén még ennél is alacsonyabb volt a közfoglalkoztatottakat alkalmazó szervezetek aránya (1,6%). A kereskedelmi szervezetek között elenyésző arányban találhatunk olyan vállalatokat, amelyek esetén megjelenik a közfoglalkoztatás (0,2%).

A közfoglalkoztatott személyeket alkalmazó vállalatok aránya, ágazatok szerint

ágazat	közfoglalkoztatási munkaviszonyban		összesen	esetszám (N)
	nem foglalkoztat	foglalkoztat		
Mezőgazdaság	91,0	9,0	100,0	289
Ipar	98,4	1,6	100,0	2524
Építőipar	97,8	2,3	100,0	400
Kereskedelem	99,8	0,2	100,0	1152
Szolgáltatások	96,8	3,2	100,0	2370
összesen	97,7	2,3	100,0	6735

A felmért vállalatokat kategorizálhatjuk aszerint, hogy az alkalmazottaik között milyen arányban szerepelnek a szakképzetlen, fizikai foglalkozású munkakörökben alkalmazott munkavállalók. Közfoglalkoztatás azoknál a vállalatoknál fordult elő a legnagyobb, 4 százalékos arányban, ahol magas, 60 százalék feletti volt a szakképzetlen, fizikai munkakörökben alkalmazottak aránya. Azon a vállalatok, ahol ennél alacsonyabb volt ugyan az ilyen munkakörben alkalmazottak aránya, de jelen voltak a szervezetben 2,5 és 3,5 százalék közötti arányban alkalmaztak közfoglalkoztatottakat. A szakképzetlen, fizikai munkavállalót nem alkalmazó vállalatok között alig 0,4 százalékos volt a közfoglalkoztatottakat is alkalmazók aránya.

A közfoglalkoztatott személyeket alkalmazó vállalatok aránya, szakképzetlen munkakörök aránya szerint

a szakképzetlenek aránya a vállalatnál	közfoglalkoztatási munkaviszonyban		összesen	esetszám (N)
	nem foglalkoztat	foglalkoztat		
nagyon magas	96,0	4,0	100,0	926
magas	96,5	3,5	100,0	859
közepes	97,0	3,0	100,0	1152
alacsony	97,5	2,5	100,0	1777
nincs	99,6	0,4	100,0	2019
összesen	97,7	2,3	100,0	6733

A tartósan betöltetlen álláshellyel rendelkező, munkaerőhiánnyal jellemezhető szervezetek 1,3 százalékánál dolgoztak közfoglalkoztatottak. A közfoglalkoztatott személyeket is alkalmazók aránya a munkaerőhiánnyal nem rendelkező szervezetek között ennél magasabb, 3,2 százalékos volt.

A közfoglalkoztatott személyeket alkalmazó vállalatok aránya, tartósan betöltetlen álláshelyek szerint

tartósan betöltetlen álláshely	közfoglalkoztatási munkaviszonyban		összesen	esetszám (N)
	nem foglalkoztat	foglalkoztat		
nincs	96,8	3,2	100,0	4251
van	98,7	1,3	100,0	1372
összesen	97,3	2,7	100,0	5623

A felmért vállalatok között jelentős területi különbség volt a közfoglalkoztatottak alkalmazási gyakorisága tekintetében. Csongrád és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében a szervezetek 8-9 százaléka jelezte, hogy alkalmazottai között van közfoglalkoztatási jogviszony keretében alkalmazott személy is. Az ilyen vállalatok aránya Somogy és Hajdú-Bihar megyében is meghaladta az 5 százalékot. Azokban a megyékben, ahol a közfoglalkoztatás súlya alacsonyabb, és jellemzően jobb gazdasági helyzetűek, mint Bács-Kiskun, Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom és Vas megye, a közfoglalkoztatottakat is alkalmazó vállalkozások aránya 1 százalék alatt maradt.

A közfoglalkoztatott személyeket alkalmazó vállalatok aránya, megyék szerint

megye	közfoglalkoztatási munkaviszonyban		összesen	esetszám (N)
	nem foglalkoztat	foglalkoztat		
Budapest	98,6	1,4	100,0	2046
Baranya	99,5	0,5	100,0	197
Bács-Kiskun	99,2	0,8	100,0	239
Békés	97,5	2,5	100,0	122
Borsod-Abaúj-Zemplén	97,8	2,2	100,0	318
Csongrád	90,9	9,1	100,0	231
Fejér	95,6	4,4	100,0	249
Győr-Moson-Sopron	99,6	0,4	100,0	227
Hajdú-Bihar	94,2	5,8	100,0	240
Heves	98,9	1,1	100,0	178
Komárom-Esztergom	100,0	0,0	100,0	127
Nógrád	97,3	2,7	100,0	113
Pest	98,3	1,7	100,0	1163
Somogy	94,9	5,1	100,0	138
Szabolcs-Szatmár-Bereg	91,4	8,6	100,0	186
Jász-Nagykun-Szolnok	99,0	1,0	100,0	198
Tolna	97,9	2,1	100,0	143
Vas	99,4	0,6	100,0	175
Veszprém	97,3	2,7	100,0	260
Zala	96,8	3,2	100,0	188
összesen	97,7	2,3	100,0	6738

Közfoglalkoztatás hatásai

A közfoglalkoztatásnak a gazdaságra és a gazdasági szereplőkre gyakorolt hatásairól a közbeszédben sok szó esett. A felmérés szerint a cégek jellemzően nem érzékelték a közfoglalkoztatás hatásait. A válaszadók 86,7 százaléka szerint a közfoglalkoztatás nem volt jelentős hatással működésükre. 3,6 százalékuk értékelte pozitívan a közfoglalkoztatást és 9,7 százalék volt a negatív hatásról beszámoló cégek aránya.

Az Ön cégének üzleti helyzetét befolyásolták a közfoglalkoztatási programok?	
igen, pozitívan	3,6
igen, negatívan	9,7
nem, ránk ez nem hatott	86,7
összesen	100,0
esetszám (N)	4769

A kereskedelmi és szolgáltató ágazat vállalatainak több, mint 90 százalékát a közfoglalkoztatás nem érintette, üzleti helyzetüket ez nem befolyásolta. Az építőiparban 88,6 százalékos volt azok aránya,

akiket nem érintettek a közfoglalkoztatás hatásai. Az ipari és a mezőgazdasági cégek esetén magasabb, 19-20 százalék volt a működésükben a közfoglalkoztatás hatásait érzők aránya. Azonban a programok megítélése lényegesen különbözött körükben. A mezőgazdasági cégek szűk többsége (10,2%) a közfoglalkoztatás pozitív, 9,2 százalékuk pedig negatív hatásairól számolt be. Az ipari vállalatok esetén többségben (16,2%) voltak a kedvezőtlen hatásokról beszámoló vállalatok, a pozitív hatásokat kiemelőkkel (2,3%) szemben.

A közfoglalkoztatás megítélése a cégek körében, ágazatok szerint

	Az Ön cégének üzleti helyzetét befolyásolták a közfoglalkoztatási programok?				
ágazat	igen, pozitívan	igen, negatívan	nem, ránk ez nem hatott	összesen	esetszám (N)
Mezőgazdaság	10,2	9,2	80,6	100,0	206
Ipar	2,3	16,4	81,2	100,0	1941
Építőipar	5,1	6,3	88,6	100,0	254
Kereskedelem	1,2	5,5	93,3	100,0	766
Szolgáltatások	5,2	4,1	90,6	100,0	1601
összesen	3,6	9,7	86,7	100,0	4768

A közfoglalkoztatás hatásainak a kisebb, 250 fő alatti vállalkozások 89-92 százaléka nem tulajdonított érdemi jelentőséget, a nagyobb vállalatok között alacsonyabb (79 – 80 %) volt azok aránya, akik nem érzékelték sem negatív, sem pedig pozitív hatásokat. A legkisebb, 10 fő alatti cégeknél megoszlott a közfoglalkoztatás befolyását kedvezően és kedvezőtlenül megítélő vállalkozások aránya (5,3%), a közepes méretű vállalatoknál a negatív hatásokat kiemelőkké voltak többségben. A legnagyobb, 250 fő feletti vállalkozások között a kedvezőtlen hatásokat kiemelőkké egyértelmű többségben voltak, az ide tartozó szervezetek 15 – 16 százaléka vállalatára kedvezőtlen hatásúnak tartotta a közfoglalkoztatást.

A közfoglalkoztatás megítélése a cégek körében, vállalatméret szerint

	Az Ön cégének üzleti helyzetét befolyásolták a közfoglalkoztatási programok?				
vállalat mérete	igen, pozitívan	igen, negatívan	nem, ránk ez nem hatott	összesen	esetszám (N)
9 fő és ennél kevesebb	5,3	5,3	89,5	100,0	38
10-49 fő	2,9	4,9	92,2	100,0	1472
50-249 fő	3,6	7,7	88,7	100,0	1617
250-999 fő	4,2	16,3	79,4	100,0	1323
1000 fő és felette	4,1	15,4	80,5	100,0	318
összesen	3,6	9,7	86,7	100,0	4768

A kutatás során a vállalatok megnevezhették azokat a tényezőket és hatásokat, melyeken keresztül a közfoglalkoztatás hatásai érintik a működésüket. A leggyakrabban megnevezett tényező az volt, közfoglalkoztatás elszívó hatása miatt nem talál számára megfelelő munkaerőt. A következő, gyakran említett és alapvetően pozitívnak tekinthető hatás az volt, hogy képesek és tudnak közfoglalkoztatásból kikerülő személyekkel dolgozni. A közfoglalkoztatás hatásait érzékelők negyede

a közfoglalkoztatás más típusú munkavállalást elősegítő hatását emelte ki. Ennél az aránytól alig maradt el azok aránya, akik saját tevékenységi területükön a közfoglalkoztatás konkurenciáját érezték. A közfoglalkoztatás bérnövelő hatásait, azt hogy magasabb bérköltséget igényel a foglalkoztatottak megtartása, a hatást érzékelők hetede (14,5 %) emelte ki.

A közfoglalkoztatás megítélése: milyen módon gyakoroltak befolyást a közfoglalkoztatási programok a cégek üzleti helyzetére, fontosabb tényezők

közfoglalkoztatással kapcsolatos tényezők	Adott választ adók aránya az összes megkérdezett cégből (%)	esetszám (N)
nem talált megfelelő munkaerőt a közfoglalkoztatás elszívó hatása miatt	7,9	376
tud a közfoglalkoztatottakkal dolgozni	3,4	160
tevékenységi területén a közfoglalkoztatás konkurenciát jelent	3,2%	152
több bérköltséget igényel a legjobb munkavállalók megtartása	1,9	92

A közfoglalkoztatás működésüket befolyásoló tényezőit szövegesen, szabadon kifejtve is megválaszolhatták a vállalatok. Az általuk említett tényezők között a pozitív jelzések voltak többségben. A válaszadó cégek a környezet javuló állapotát emelték ki, valamint többen a közfoglalkoztatott személyek jövedelmét és az ebből következő mérhető, érzékelhető forgalomnövekedést említették a működésüket befolyásoló hatások között. A negatív hatások között a közfoglalkoztatás munkamorált rontó, demoralizáló hatását emelték ki, továbbá azt, hogy közfoglalkoztatási munkahelyről nehezen, vagy egyáltalán nem tudnak munkavállalót felvenni.

Munkavállalás a közfoglalkoztatást követően

A közfoglalkoztatásból kikerülő személyek munkaerő-piaci visszalépésének egyik legkedvezőbb formája a nyílt munkaerő-piaci cégeknél történő elhelyezkedés. Az adatfelvétel alapján megkülönböztettük azokat a cégeket, akik rendes, nem közfoglalkoztatási jogviszonyok keretében alkalmaztak 2015-ben korábban közfoglalkoztatott személyeket. Az itt bemutatott összefüggések az eredmények alapján szignifikánsnak minősültek.

A kutatásban felmért foglalkoztatók 14,9 százaléka nyilatkozott úgy, hogy alkalmazott 2015-ben alkalmazott olyan személyt, aki korábban közfoglalkoztatott volt. Magas, 20 százalékot meghaladó azon vállalatok aránya, akik nem tudtak válaszolni a kérdésre, hiszen sok személy esetén nem tudhatók meg egyértelműen korábbi, belépését megelőző foglalkoztatási események. A válaszoló vállalatok közel kétharmada (64,9%) nyilatkozott úgy, hogy 2015-ben nem vett fel korábban közfoglalkoztatott személyt. A válaszok vélhetően a közfoglalkoztatásból 2015-ben közvetlenül, felvételt nem sokkal megelőzően kikerült személyekre vonatkoznak és nem azon személyekre, akik életútjuk során valamikor közfoglalkoztatási munkaviszonyt is létesítettek.

Volt 2015 során példa arra, hogy olyan munkavállalót alkalmazott az Önök cége, aki korábban közfoglalkoztatottként dolgozott?	
igen	14,9
nem	64,6
nem tudja	20,6
összesen	100,0
esetszám (N)	5912

A megkérdezett cégek között a legnagyobb arányban a mezőgazdaságban működők között voltak, akik 2015-ben is alkalmaztak korábban közfoglalkoztatott személyeket. A mezőgazdasági cégek negyede (25,1%) felvett, vagy alkalmazott ilyen személyt. Ez az arány az ipari vállalatoknál is magas, 20 százalékot közelítő volt. A kereskedelmi, építőipar, valamint a szolgáltatási szektorban tevékenykedő vállalkozások között kisebb volt az aránya a korábban közfoglalkoztatott személyeket alkalmazó cégeknek.

Korábban közfoglalkoztatott munkavállaló alkalmazása 2015 során, ágazatok szerint

ágazat	igen	nem	nem tudja	összesen	esetszám (N)
Mezőgazdaság	25,1	65,9	9,0	100,0	255
Ipar	19,1	55,0	25,9	100,0	2456
Építőipar	11,8	74,8	13,4	100,0	305
Kereskedelem	7,8	74,4	17,9	100,0	924
Szolgáltatások	12,0	70,2	17,8	100,0	1971
összesen	14,9	64,6	20,6	100,0	5911

A közfoglalkoztatásból kikerülő személyek foglalkoztatására vonatkozó kérdésre a nagyobb, 250 – 999 fős szervezetek negyede válaszolt igennel (24,8%). A legnagyobb, 1001 fő feletti cégek kivételével igaz, hogy a nagyobb cégek között jellemzően magasabb a volt közfoglalkoztatottat alkalmazó szervezetek aránya, mint a kis és mikro vállalatok között. Azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a foglalkoztatás tényére irányuló kérdés nem ad képet az adott vállalat-méretben történő alkalmazás mértékére.

Korábban közfoglalkoztatott munkavállaló alkalmazása 2015 során, vállalatméret szerint

vállalat mérete	igen	nem	nem tudja	összesen	esetszám (N)
9 fő és ennél kevesebb	5,2	58,6	36,2	100,0	58
10-49 fő	6,8	79,4	13,7	100,0	1804
50-249 fő	15,3	66,5	18,2	100,0	2020
250-999 fő	24,8	50,4	24,9	100,0	1595
1000 fő és felette	10,8	47,2	41,9	100,0	434
összesen	14,9	64,6	20,6	100,0	5911

A volt közfoglalkoztatottak alkalmazása a közfoglalkoztatás területi arányaihoz hasonlóan a kedvezőtlenebb foglalkoztatási és gazdasági helyzetű területeken volt gyakoribb. Az ország keleti felének megyéiben a vállalatok harmada, negyede számolt be arról, hogy 2015-ben alkalmazott olyan személyt, aki azt megelőzően közfoglalkoztatott volt. A Nógrád megyei vállalatok esetén a legmagasabb a volt közfoglalkoztatottak alkalmazásának aránya (33%), azonban az alföldi és az Észak-Magyarországi megyékben is (Heves megye kivételével) magas, 23-27 százalékos volt ez az arány. A Nyugat és Közép Dunántúli megyékben ennél jellemzően alacsonyabb, 10 és 20 százalék között volt a korábban közfoglalkoztatott személyeket is alkalmazó vállalatok aránya. A fővárosban felmért vállalatoknak mindössze 5,8 százaléka számolt be arról, hogy 2015-ben volt közfoglalkoztatott személyt alkalmazott.

Korábban közfoglalkoztatott munkavállaló alkalmazása 2015 során, megyék szerint

megye	igen	nem	nem tudja	összesen	esetszám (N)
Budapest	5,8	71,9	22,3	100,0	1839
Pest	13,4	61,0	25,5	100,0	779
Fejér	12,7	55,4	31,5	100,0	213
Komárom-Esztergom	15,5	44,4	40,6	100,0	187
Veszprém	19,5	65,3	15,3	100,0	236
Győr-Moson-Sopron	10,7	59,7	29,6	100,0	196
Vas	9,7	66,9	23,4	100,0	145
Zala	14,0	63,4	22,6	100,0	164
Baranya	24,1	68,7	7,8	100,0	166
Somogy	15,1	59,7	25,2	100,0	119
Tolna	12,7	68,3	18,3	100,0	126
Borsod-Abaúj-Zemplén	24,8	61,5	13,3	100,0	286
Heves	15,5	72,0	13,0	100,0	161
Nógrád	33,3	55,3	12,2	100,0	123
Hajdú-Bihar	27,4	64,8	7,8	100,0	219
Jász-Nagykun-Szolnok	23,2	61,3	16,0	100,0	181
Szabolcs-Szatmár-Bereg	24,5	57,7	17,9	100,0	196
Bács-Kiskun	23,8	66,0	10,2	100,0	206
Békés	27,0	53,9	19,1	100,0	141
Csongrád	26,2	60,7	13,1	100,0	229
Összesen:	14,9	64,6	20,6	100,0	5911

A kutatás során a cégeket megkérdezték arról is, hogy a korábban közfoglalkoztatásban részt vevő munkavállalók 2015-ben jellemzően milyen munkakört töltenek/töltöttek be. A választ adó cégek (összesen 520 vállalat) összesen 3172 fő, korábban közfoglalkoztatott személy alkalmazásáról

számoltak be, foglalkozási csoportok (FEOR) szerint is. A közfoglalkoztatást követően 2015-ben a foglalkoztatott személyek 57,3 százaléka szakképzettséget nem igénylő, egyszerű foglalkozásokban dolgozott, 17,6 százalékuk gépkezelő, összeszerelő volt, 11,5 százalékuk pedig ipari és építőipari foglalkozásokat végzett. A közfoglalkoztatást követően mezőgazdasági, erdőgazdasági munkakörben lehelyezkedők arány 6,9 százalék volt. A magasabb FEOR főcsoportos (1-5. főcsoport) állásokban foglalkoztatottak aránya 6,7 százalék volt.

A korábban közfoglalkoztatásban részt vevő munkavállalók munkaköreinek főcsoportjai

megnevezés	fő
Szakképzettséget nem igénylő (egyszerű) foglalkozások	57,3
Gépkezelők, összeszerelők, járművezetők	17,6
Ipari és építőipari foglalkozások	11,5
Mezőgazdasági és erdőgazdálkodási foglalkozások	6,9
Kereskedelmi és szolgáltatási foglalkozások	2,7
Egyéb, felsőfokú, vagy középfokú képzettséget igénylő	2,0
Irodai és ügyviteli (ügyfélkapcsolati) foglalkozások	1,7
Felsőfokú végzettség önálló alkalmazását igénylő foglalkozások	0,3
Gazdasági, igazgatási, érdekképviselői vezetők, törvényhozó	0,1
esetszám (N)	3172

A közfoglalkoztatást követően alkalmazásban állók foglalkozásai mutatják azokat a munkaköröket, amelyek jelenleg a közfoglalkoztatást követően a munkaerő-piaci reintegráció terét jelentik az érintett személyek számára. Ezek közül a leggyakoribb az egyszerű, erdőszeti, vadászati foglalkozások (17,6%), valamint az ipari segédmunkás munkakörök (11,8%) voltak. Jelentős arányban álltak alkalmazásban a kérdezett vállalatoknál a közfoglalkoztatást követően egyszerű szolgáltatási, szállítási foglalkozásokban, erdőszeti foglalkozásokban. A szakképzettséget is igénylő munkakörök közül a húsfeldolgozó, mechanikai gép-összeszerelő, fémmegmunkáló gépkezelő volt a leggyakoribb.

A korábban közfoglalkoztatásban részt vevő munkavállalóinak legnagyobb foglalkozási csoportjai

foglalkozások	arányuk (%)
egyszerű erdőszeti, vadászati és halászati foglalkozású	17,6
egyszerű ipari foglalkozású	11,8
egyéb, máshova nem sorolható egyszerű szolgáltatási és szállítási foglalkozások	8,3
erdőszeti foglalkozású	5,4
húsfeldolgozó	5,3
rakodómunkás	4,0
intézményi takarító és kisegítő	3,4
mechanikai gép-összeszerelő	3,2
egyszerű mezőgazdasági foglalkozású	3,0
fémmegmunkáló, felületkezelő gép kezelője	2,0
szemétyűjtő, utcaseprő	2,0
egyéb egyszerű építőipari foglalkozású	1,8
kézi csomagoló	1,8
egyéb termék-összeszerelő	1,7
egyéb takarító és kisegítő	1,7
a többi foglalkozás együtt	27,1
esetszám (N)	3172

A közfoglalkoztatást követően foglalkoztatott személyek közel felét (43,5 %) határozott idejű munkaviszonyban foglalkoztatták. Hasonlóan magas volt a határozatlan idejű munkaviszonyban alkalmazottak aránya. A közfoglalkoztatásból kikerültek mindössze 4,4 százalékát alkalmazták egyszerűsített foglalkoztatás keretében. Viszonylag magas volt azon válaszok aránya, ahol a foglalkoztatás jellegére nem volt válasz.

A korábban közfoglalkoztatásban részt vevő munkavállalók foglalkoztatásának jellege

foglalkoztatás jellege	arányuk
egyszerűsített foglalkoztatás	4,4
határozott idejű	43,5
határozatlan idejű	35,0
nem ismert	17,2
esetszám (N)	3172

Foglalkoztatási esélyek a közfoglalkoztatás után, modellvizsgálat

A kutatás eredményei lehetőséget adnak arra, hogy többváltozós modell segítségével vizsgáljuk a közfoglalkoztatásból kikerülő személyek foglalkoztatását befolyásoló legfontosabb tényezőket. Arra keressük a választ, hogy milyen tényezőktől függ az, hogy egy vállalat az adatfelvétel idején, 2015-ben közfoglalkoztatásból kikerült személyeket is alkalmaz.

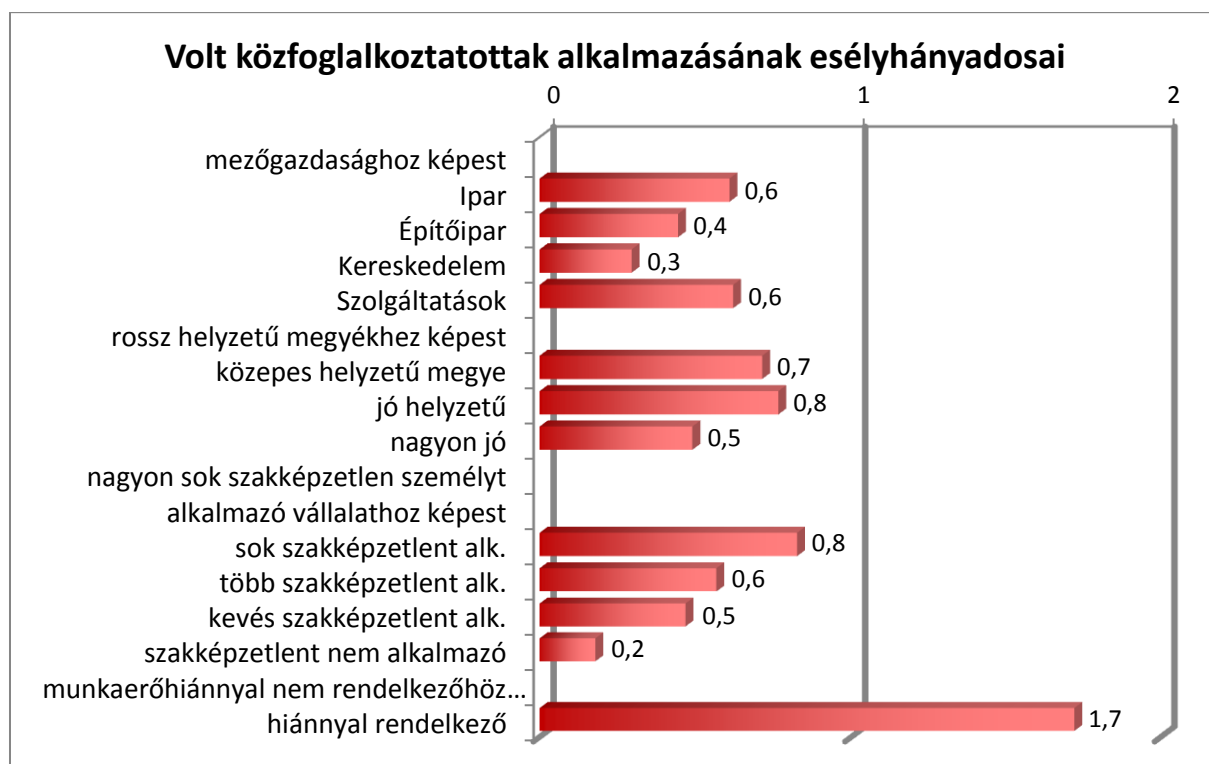
A vizsgálat során a vállalatok méretét, a fő működési területét (ágazatát), valamint olyan, külső tényezőt jelentő adottságot is figyelembe veszünk, mint működési területének (megyéjének) foglalkoztatási helyzetét. A vállalatokat rangsoroljuk a szerint is, hogy az összes foglalkoztatott munkaköreit tekintve mekkora az egyszerű, szakképzettséget nem igénylő foglalkoztatottak aránya, mekkora árbevételük, valamint mekkora beruházásokat hajtottak végre, illetve terveznek végrehajtani. Továbbá vizsgáltuk jelenlegi és várható üzleti helyzetüket – saját megítélésük szerint. A vizsgálat hangsúlyosan kitért arra, hogy a felmért vállalkozásoknál érzékelhető általános munkaerőhiány, illetve, kifejezetten az egyszerű, szakképzettséget nem igénylő munkakörökben általuk érzékelt munkaerőhiány milyen mértékben befolyásolja a volt közfoglalkoztatott személyek jelenlegi és jövőben tervezett alkalmazását.

A modellbe kezdetben bevont tényezők közül nem bizonyult szignifikánsnak a vállalat mérete, a cég árbevétele, kapacitást növelő beruházás és a vállalat üzleti helyzete. Ezek a tényezők tehát mérhető módon nem befolyásolják az a tény, hogy egy vállalat foglalkoztat-e olyan személyt, aki korábban közfoglalkoztatott volt. A közfoglalkoztatásból kilépő személyek foglalkoztatását viszont mérhető módon befolyásolták olyan jellemzők, mint az ágazat, a megye foglalkoztatási helyzete, a vállalat foglalkoztatási helyzete és a vállalatnál érzékelhető munkaerőhiány, a tartósan betöltetlen álláshelyek száma. A megyék rangsorát az ott nyilvántartott álláskeresőknek a munkavállalási korú népességhez viszonyított arányából határoztuk meg, rosszabbnak tekintve azt a megyét, ahol magasabb volt ez a mutató.

A vizsgálat során alkalmazott bináris logisztikus regressziós modellben a felsorolt vállalati tényezők közül a korábban közfoglalkoztatásban résztvevő személyek alkalmazására legnagyobb mértékű hatása a vállalat állományának szerkezete, ezen belül a szakképzetlen, fizikai munkakörökben alkalmazottak aránya volt. Lényegesen kisebb, de mérhető hatása volt az ágazat jellegének, a megye foglalkoztatási helyzetének. A mérhető hatások közül a munkaerőhiány, a tartósan betöltetlen

állások száma befolyásolta a legkisebb mértékben a volt közfoglalkoztatott személyek alkalmazásának tényét.

A közfoglalkoztatást követően nyílt munkaerő-piaci elhelyezkedést befolyásoló tényezők esélyhányadosai, 2015

Az esélyhányadosok értékelését mindig egy ún. referencia-kategóriához viszonyítva kell elvégezni. A referenciát a modellben a mezőgazdasági, rossz foglalkoztatási helyzetben lévő megyékben lévő, nagyon magas szakképzetlen munkavállalói aránnyal rendelkező és tartós munkaerőhiánnyal nem rendelkező vállalatok alkották. Ha az esélyhányados kisebb mint egy, az a referencia-kategóriához képest kisebb esélyt jelent abból a szempontból, hogy alkalmaz-e adott kategóriába tartozó cég korábban közfoglalkoztatott személyt

A modellvizsgálat eredményeképpen megállapíthatjuk, hogy volt közfoglalkoztatott személyeket a legnagyobb esélyekkel azok a vállalatok foglalkoztatnak, amelyek alkalmazottai között magas a szakképzetlen, fizikai munkakörökben alkalmazottak aránya, amelyek mezőgazdaságban működnek, az ország rosszabb munkanélküliségi és foglalkoztatási adatokkal rendelkező megyéiben működnek (ide Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Nógrád, Somogy és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye tartozik), továbbá azok, amelyekre tartósan betöltetlen állások jellemzők. Utóbbi esetben azt látjuk, hogy azon cégek amelyek tartós munkaerő-hiánnyal rendelkeznek 1,7-szerre nagyobb eséllyel alkalmaznak korábban közfoglalkoztatott személyeket, amint azok, akik nem rendelkeznek munkaerőhiánnyal. A munkaerő-hiány tehát még inkább arra készíti a cégeket, hogy a volt közfoglalkoztatottak között keressenek utánpótlást.

A vállalatok foglalkoztatási szerkezete a modell legerősebben befolyásoló magyarázó változója volt. ez szerint a szakképzetlen, fizikai munkaerőt nem foglalkoztató vállalatok alig ötöd akkora eséllyel (0,2 esélyhányadossal) alkalmaznak közfoglalkoztatásból kikerülő személyeket, mint azok, amelyekre a szakképzetlen munkaerő magas aránya jellemző. Azok esetén is feleakkora a foglalkoztatás esélye (0,5 esélyhányados) ahol alacsony, 20 százalékos alatti volt az ilyen munkakörök aránya. Az ágazatok esetén a mezőgazdasághoz viszonyítottunk. Ezek szerint az ipar és a szolgáltatások esetén kisebb, kétharmad akkora (0,6 esélyhányados) esélye volt közfoglalkoztatásból kikerülő alkalmazásának, mint a mezőgazdaságban. A kereskedelem területén látható nagyon alacsony, alig egyharmados esély nem meglepő, annál inkább tekinthető annak az építőipar esetén látható alacsony esélyhányados (0,4). Az építőipari cégek esetén kisebb, mint feleakkora eséllyel találunk közfoglalkoztatott személyeket, mint a mezőgazdaságban. A területi jellemzők vizsgálata mutatja, hogy legnagyobb esélye volt közfoglalkoztatottak foglalkoztatásának a kedvezőtlenebb foglalkoztatási helyzetű megyékben volt, ahol amúgy is magasnak tekinthető mind a közfoglalkoztatottak abszolút száma, mind pedig a többi foglalkoztatotthoz viszonyított aránya. A legjobb helyzetű megyékben (ide Budapest, valamint Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom, Pest és Vas megye tartozik) alig feleakkora volt a közfoglalkoztatottak foglalkoztatásának esélye, mint a legrosszabb helyzetű megyékben Fontos megállapítani, hogy az átlagos helyzetű megyékben alig volt alacsonyabb alkalmazásuk esélyhányadosa, mint a legrosszabb helyzetű területeken. A felmért vállalatok által érzékelt, felismert tartós munkaerőhiány jelentősen növelte a közfoglalkoztatásból kikerülő személyek alkalmazásának esélyeit. A tartósan betöltetlen álláshellyel rendelkező vállalatok esetén több, mint másfélszeres (1,7 esélyhányados) volt a volt közfoglalkoztatott személyek alkalmazásának esélye.

Fogadókészség és lehetőség a közfoglalkoztatásból kikerülőkhöz számára

A felmért vállalatok kétharmada válaszolt arra a kérdésre, hogy jelenleg foglalkoztat közfoglalkoztatásból kikerülő személyt (66,8%), illetve tervezi ilyen személy alkalmazását (65,6%) . A választ adók arányában csak kis eltérés volt látható, az adott válaszok azonban jelentősebben eltértek. A vállalatok sokkal nyitottabbnak bizonyultak volt közfoglalkoztatott személyek foglalkoztatására, mint amennyiben (tudomásuk szerint) jelenleg is alkalmaznak ilyen személyeket. A választ adók szűk ötöde (14,9%) nyilatkozott úgy, hogy jelenleg is alkalmaz ilyen személyeket, miközben négyötödük (80,7%) nem zárkózott el volt közfoglalkoztatottak alkalmazásától és munkafelvétel esetén alkalmazna ilyen személyeket. Ez a tény önmagában is mutatja, hogy a közfoglalkoztatást követő elhelyezkedés jelenlegi alacsony aránya növelhető, de legalábbis a fogadókészség irányából nem mutatkoznak komoly akadályok.

A közfoglalkoztatásból a nyílt munkaerőpiacra történő átmenet szempontjából kedvezőnek ítélnéljük meg azt, hogy a foglalkoztatók magas arányban nyilatkoztak pozitívan a volt közfoglalkoztatottak munkaerő-felvételéről.

Az adatfelvétel alapján megkülönböztethetünk az olyan vállalatokat, melyek elzárkóztak a volt közfoglalkoztatott személyek foglalkoztatásától azoktól, melyek támogatással, kedvezményekkel, illetve e nélkül is hajlandók lennének munkafelvétel esetén alkalmazásukra. A vállalatok között lényegesen magasabb volt azok aránya, akik támogatással, vagy a nélkül alkalmaznának volt közfoglalkoztatott személyeket. Az itt bemutatott összefüggések mindegyike szignifikáns volt.

Alkalmaznának volt közfoglalkoztatottat, amennyiben munkaerő-felvételre kerülne sor?	
igen	60,1
igen, kedvezménnyel	20,6
nem	19,3
összesen	100,0
esetszám (N)	4609

A vizsgált vállalatok több, mint négyötöde úgy nyilatkozott, hogy munkaerő-felvétel esetén alkalmazna volt közfoglalkoztatott személyeket. Az őket is szívesen alkalmazók többsége ezt kedvezmény, támogatás hiányában is megtenné. Az összes vállalat között 60 százalékos volt a kedvezmény nélkül is alkalmazni hajlandók aránya. További ötödük úgy nyilatkozott, hogy kedvezménnyel, támogatással foglalkoztatna korábban közfoglalkoztatott személyeket.

Az ipari és a mezőgazdasági vállalatok voltak a leginkább nyitottak közfoglalkoztatásból kikerülő személyek foglalkoztatására. Ezekben az ágazatokban a vállalatok döntő többsége, 83-86 százaléka hajlandó lenne alkalmazni őket. Az építőiparhoz, kereskedelemhez és szolgáltatási ágazatokhoz sorolt vállalatok esetén is magas, mintegy 75 százalékos volt a közfoglalkoztatottakat elfogadó vállalatok aránya. Az építőipari és a mezőgazdasági vállalkozások között volt a legmagasabb (26 – 37 %) a volt közfoglalkoztatott személyeket foglalkoztatását támogatással, kedvezménnyel megvalósíthatónak tartók aránya. Ezekben a jellemzően élőlétszám-igényes ágazatokban az alacsonyabb termelékenység miatti kiesés kompenzálása jelentheti a közfoglalkoztatásból kikerülő személyek foglalkoztatási arányának növelési lehetőségét.

Volt közfoglalkoztatott alkalmazása munkaerő-felvétel esetén, ágazatok szerint

ágazat	igen	igen, kedvezménnyel	nem	összesen	esetszám (N)
Mezőgazdaság	57,1	26,0	16,8	100,0	196
Ipar	67,5	18,6	13,9	100,0	1901
Építőipar	38,6	37,3	24,1	100,0	241
Kereskedelem	53,5	20,9	25,6	100,0	733
Szolgáltatások	58,0	19,6	22,5	100,0	1539
összesen	60,1	20,6	19,3	100,0	4610

A legkisebb, 10 fő alatti méretű vállalatok között voltak megtalálhatók a legalacsonyabb arányban a közfoglalkoztatásból kikerülő személyek alkalmazását elutasító szervezetek (15,4%). A legnagyobb, 1000 fő feletti szervezetek 22,6 százaléka nyilatkozta, hogy nem alkalmazna közfoglalkoztatásból kikerülő személyt. Azonban a megkérdezett vállalatoknak a többsége nem elutasító alkalmazásukkal kapcsolatban, méret szerinti különbség főként az alkalmazás feltétele, a támogatás, kedvezmény kérdésében volt látható. A kisebb, 10 fő alatti szervezetek közel kétharmada támogatás esetén alkalmazna közfoglalkoztatásból kikerülő személyt. A közepes, 10 – 249 fő közötti szervezetek esetén 20-30 százalék azon szervezetek aránya, akik kedvezményekhez kötik a közfoglalkoztatott személyek alkalmazását. A legnagyobbak 65-72 százaléka kedvezmény nélkül is alkalmazna volt közfoglalkoztatottat és további 10 – 13 százalékuk köti ezt támogatáshoz.

Volt közfoglalkoztatott alkalmazása munkaerő-felvétele esetén, vállalatméret szerint

vállalat mérete	igen	igen, kedvezményel	nem	összesen	esetszám (N)
9 fő és ennél kevesebb	20,5	64,1	15,4	100,0	39
10-49 fő	49,3	30,2	20,6	100,0	1419
50-249 fő	60,3	20,3	19,3	100,0	1563
250-999 fő	71,9	10,9	17,2	100,0	1308
1000 fő és felette	64,5	12,9	22,6	100,0	279
összesen	60,1	20,6	19,3	100,0	4608

A szakképzetlen, fizikai foglalkozású személyeket egyáltalán nem alkalmazó szervezetek harmada (33,8%) utasította el a közfoglalkoztatásból kikerülő személyek alkalmazását. Az elutasítók aránya ennél alacsonyabb, a vállalatok ötödére kiterjedő mértékű (20,3%) volt azon vállalatok körében, ahol a szakképzetlen, fizikai munkakörökben alkalmazott személyek aránya alacsony volt, vagyis az összes alkalmazott legfeljebb 20 százalékát érte el. Azon vállalatok körében, ahol ennél magasabb arányban voltak jelen szakképzetlenek az alkalmazottak között még ennél is alacsonyabb, 12-13 százalékos volt a közfoglalkoztatottak felvételét elutasító szervezetek aránya. A közfoglalkoztatásból kikerülő személyeket támogatás nélkül is alkalmazni hajlandó vállalatok aránya a nagyon magas szakképzetlen munkaerővel jellemezhető vállalatok körében volt a legmagasabb. A jelenlegi közfoglalkoztatottak jellemző munkaköréhez hasonló, jellemzően szakképzetlen, fizikai foglalkozású személyeket alkalmazó vállalatok közel 70 százaléka támogatás, kedvezmény nélkül is nyitottnak mutatkozott volt közfoglalkoztatottak felvételére. A közfoglalkoztatottak felvételét támogatással megvalósíthatónak látó vállalatok aránya azon vállalatok között volt a legmagasabb, 24 – 26 százalékos, melyek alkalmazottai között 20 és 60 százalékos volt a szakképzetlen, fizikai munkakörökben alkalmazottak aránya.

Volt közfoglalkoztatott alkalmazása munkaerő-felvétel esetén, a szakképzetlen fizikai foglalkozásúak aránya szerint

a szakképzetlenek aránya	igen	igen, kedvezményel	nem	összesen	esetszám (N)
nagyon magas	69,5	19,0	11,6	100,0	753
magas	61,9	26,0	12,1	100,0	619
közepes	63,0	24,2	12,8	100,0	891
alacsony	59,8	19,9	20,3	100,0	1332
nincs	50,0	16,2	33,8	100,0	992
összesen	60,2	20,6	19,2	100,0	4587

A felmért vállalatok minősíthették saját, várható üzleti helyzetüket. Ez alapján elmondható, hogy a rosszabb kilátásokkal rendelkező cégek esetén valamivel magasabb volt a közfoglalkoztatott személyek alkalmazását elutasítók aránya (21,4%), mint a jobb helyzetű vállalatoknál (17,6%). Az üzleti kilátások alapján megkülönböztetett vállalatok között nagyobb különbség abban mutatkozott, hogy a közfoglalkoztatásból kikerülő személyeket támogatással, vagy a nélkül is alkalmaznák, amennyiben munkaerő-felvételre kerülne sor. A rosszabb kilátásokkal rendelkező vállalatok negyede (25,1%) nyilatkozott úgy, hogy kedvezményel lenne hajlandó foglalkoztatásukra. A jobb helyzetű vállalatok

körében kétharmados (67,5%) a kedvezmények nélkül is alkalmazni hajlandó és 14,9 százalékos a foglalkoztatásukat támogatással megvalósíthatónak látó szervezetek aránya.

Volt közfoglalkoztatott alkalmazása munkaerő-felvétel esetén, várható üzleti helyzet szerint

Várható üzleti helyzete	igen	igen, kedvezménnyel	nem	összesen	esetszám (N)
nem jó	53,5	25,1	21,4	100,0	2175
jó	67,5	14,9	17,6	100,0	1922
összesen	60,0	20,3	19,6	100,0	4097

A felmért vállalatokat megkülönböztettük az szerint is, hogy rendelkezett-e tartósan betöltetlen álláshellyel. Ez alapján elmondható, hogy a munkaerőhiánnyal nem rendelkező cégek esetén magasabb volt a közfoglalkoztatott személyek alkalmazását elutasítók aránya (20,9%), mint a betöltetlen álláshelyekkel rendelkezők esetén (13,7%). A tartós munkaerőhiány alapján megkülönböztetett vállalatok között nem volt nagy különbség abban, hogy a közfoglalkoztatásból kikerülő személyeket támogatással, vagy a nélkül is alkalmaznák, amennyiben munkaerő-felvételre kerülne sor. A tartósan betöltetlen álláshellyel rendelkező és a nem rendelkező vállalatoknak is mintegy ötöde (20,4 – 20,6 százaléka) nyilatkozott úgy, hogy kedvezménnyel lenne hajlandó foglalkoztatásukra. A munkaerőhiánnyal rendelkező vállalatok köze kétharmada (66%) kedvezmények, támogatások nélkül is tudna alkalmazni volt közfoglalkoztatott személyeket. A munkaerőhiánnyal nem rendelkezők között ez az arány 58,3 százalékos volt.

Volt közfoglalkoztatott alkalmazása munkaerő-felvétele esetén, betöltetlen álláshelyek szerint

tartósan betöltetlen álláshely	igen	igen, kedvezménnyel	nem	összesen	esetszám (N)
nincs	58,5	20,6	20,9	100,0	3326
van	66,0	20,4	13,7	100,0	1194
összesen	60,5	20,5	19,0	100,0	4520

Területi szempontból is jelentősnek mondható eltérések voltak láthatók a közfoglalkoztatottak alkalmazásának megítélésének vonatkozásában. A közfoglalkoztatásból kikerültek foglalkoztatása iránt Komárom-Esztergom, Hajdú-Bihar és Baranya megyében voltak a legkevésbé elutasítók a megkérdezett vállalatok. Jelentős különbség volt az érintett személyeket támogatással és anélkül is alkalmazni hajlandó vállalatok megyei arányai között. Csongrád, Tolna és Győr-Moson-Sopron megyei vállalatok több, mint 70 százaléka támogatás nélkül is alkalmazna közfoglalkoztatásból kikerülő személyt és ezekben a megyékben jellemzően alacsony volt elutasításuk aránya is. Baranya, Borsod-Abaúj-Zemplén és Nógrád megyékben magas, a vállalatok harmadát meghaladó arányú volt a volt közfoglalkoztatott személyek alkalmazását támogatással megvalósíthatónak látó vállalkozások aránya, de még ezekben a megyékben is magasabb volt ennél az értéknél a kedvezmény nélkül is alkalmazni hajlandók hányada.

Volt közfoglalkoztatott alkalmazása munkaerő-felvétel esetén, megyék szerint

megye	igen	igen, kedvezményel	nem	összesen	esetszám (N)
Budapest	55,5	15,8	28,7	100,0	1410
Pest	58,0	19,1	22,9	100,0	131
Fejér	60,0	20,0	20,0	100,0	180
Komárom-Esztergom	65,0	30,8	4,2	100,0	120
Veszprém	66,4	16,6	17,0	100,0	247
Győr-Moson-Sopron	75,1	14,1	10,8	100,0	185
Vas	63,4	20,5	16,1	100,0	161
Zala	64,5	21,0	14,5	100,0	138
Baranya	56,3	33,9	9,8	100,0	174
Somogy	61,9	23,9	14,2	100,0	134
Tolna	70,5	17,1	12,3	100,0	146
Borsod-Abaúj-Zemplén	50,9	33,6	15,5	100,0	110
Heves	60,1	27,9	12,0	100,0	549
Nógrád	37,6	36,5	25,9	100,0	85
Hajdú-Bihar	69,2	23,8	7,0	100,0	172
Jász-Nagykun-Szolnok	60,1	19,6	20,3	100,0	143
Szabolcs-Szatmár-Bereg	45,2	28,0	26,9	100,0	93
Bács-Kiskun	52,4	22,9	24,8	100,0	105
Békés	63,4	18,3	18,3	100,0	186
Csongrád	81,0	6,6	12,4	100,0	137
összesen	60,2	20,6	19,2	100,0	4606